

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סוטה-עגלה ערופה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אלמלא תפלתו של דוד - היו כל ישראל מוכרי רבב, שנאמר: (תהלים ט) שיתא ה' מורה להם.	ר' אילעא בר יברכיה:											■	◇
אלמלא תפלתו של חבקוק - היו ב' תלמידי חכמים מתכסים בטלית אחת ועוסקין בתורה, שנאמר: (חבקוק ג) ה' שמעתי שמעך יראתי ה' פעלך בקרב שנים חייהו, אל תקרא בקרב שנים אלא בקרוב שנים שני תלמידי חכמים המהלכין בדרך ואין ביניהן דברי תורה - ראוי לשרף באש, שנאמר: (מלכים ב' ב) ויהי המה הולכים הלוך ודבר והנה רכב אש וגו', טעמא דאיכא דיבור, הא ליכא דיבור - ראוי לשרף.	וא"ר אילעא בר יברכיה:											■	◇
שני ת"ח הדריין בעיר אחת ואין נוחין זה לזה בהלכה - אחד מת ואחד גולה, שנאמר: (דברים ד) לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת, ואין דעת אלא תורה, שנאמר: (הושע ד) נדמו עמי מבלי הדעת.	וא"ר אילעא בר יברכיה:											■	◇
כל ת"ח העוסק בתורה מתוך הדחק - תפלתו נשמעת, שנאמר: (ישעיהו ל) כי עם בציון ישב בירושלים בכה לא תבכה חנון יחנן לקול זעקך כשמעתו ענך, וכתוב בתריה: (ישעיהו ל) ונתן ה' לכם לחם צר ומים לחץ.	ר' יהודה בריה דר' חייא:											■	◇
משביעין אותו מזיו שכניה, שנאמר: (ישעיהו ל) והיו עיניך רואות את מורידך.	רבי אבהו:											■	◇
אף אין הפרגוד, ננעל בפניו, שנאמר: (ישעיהו ל) ולא יכנף עוד מורידך.	ר' אחא בר חנינא אמר:											■	◇
מיום שחרב בהמ"ק אין וכו'.	רשב"ג אומר משום ר' יהושע:											■	<
בכל יום ויום מרובה קללתו משל חבירו, שנאמר: (דברים כח) בבקר תאמר מי יתן בקר יתן בקר	רבא:											■	◇
הי בקר?												^	◇
אילימא בקר דלמחר												!	
מי ידע מאי הוי?												?	
אלא דחליף.												!	◇
ואלא עלמא אמאי קא מקיים?												?	◇
אקדושה דסידרא ואיהא שמיה רבא דאגדתא, שנא': (איוב י) ארץ עפתה כמו אופל צלמות ולא סדרים, הא יש סדרים - תופיע מאופל.												!	◇
ולא ירד טל לברכה, וניטל טעם פירות וכו'.												■	<
טהרה - בטלה טעם וריח, מעשר - ביטל שומן דגן.	תניא, ר"ש בן אלעזר:											■	◇
רב הונא אשכח תומרתא דחינוניתא, שקלה כרכה בסודריה. אתא רבה בריה, א"ל: מורחינא ריחא דחינוניתא, א"ל: בני, טהרה יש בך, יהבה ניהליה. אדהכי אתא אבא בריה, שקלה יהבה ניהליה, א"ל: בני, שמחת את לבי והקהיתיה את שיני.	[רב הונא]											○	◇
היינו דאמרי אינשי: רחמי דאבא אבני, רחמי דבני אבני דהו ליה.												■	◇
רב אחא בר יעקב איטפל ביה ברב יעקב בר ברתיה, כי גדל, א"ל: אשקין מיא, אמר לו: לאו בריך אנא.	[רב אחא בר יעקב]											○	◇
והיינו דאמרי אינשי: רבי רבי, בר ברתך אנא.												■	◇
בפולמוס של אספיינוס - גזרו על עטרות חתנים ועל האירוס.												■	מ
בפולמוס של טיטוס - גזרו על עטרות כלות, ושלא ילמד אדם את בנו יוונית.												■	מ
בפולמוס האחרון - גזרו שלא תצא הכלה באפריון בתוך העיר												■	מ
ורבותינו התירו שתצא הכלה באפריון בתוך העיר.												■	מ
משמת ר"מ - בטלו מושלי משלים.												■	מ
משמת בן עזאי - בטלו השקדנים.												■	מ
משמת בן זומא - בטלו הדרשנים.												■	מ
משמת ר"ע - בטל כבוד התורה.												■	מ

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	------------------

סוטה-עגלה ערופה		Talmud Navigator											
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
משמת ר' חנינא בן דוסא - בטלו אנשי מעשה.													■
משמת ר' יוסי קטנא - פסקו חסידים, ולמה נקרא שמו קטנא? שהיה קטנא של חסידים.													■
משמת רבן יוחנן בן זכאי - בטל זיו החכמה.													■
משמת ר"ג הזקן - בטל כבוד התורה, ומתה טהרה ופרישות.													■
משמת רבי ישמעאל בן פאבי - בטלה זיו הכהונה.													■
משמת רבי - בטל ענוה ויראת חטא.													■
משחרב בהמ"ק - בושו חברים ובני חורין וחפו ראשם, ונדלדלו אנשי מעשה, וגברו בעלי זרוע ובעלי לשון, ואין דורש ואין מבקש ואין שואל, על מי לנו להשען? על אבינו שבשמים.	ת"ר, ר' פנחס בן יאיר:												◇ ■
מיום שחרב בית המקדש - שרו הכימא למהוי כספריא, וספריא כחזניא, וחזניא כעמא דארעא, ועמא דארעא אזלא ומנוולה, ואין שואל ואין מבקש, על מי יש להשען? על אבינו שבשמים.	ר"א הגדול:												◇ ■
בעקבות משיחא - הוצפא יסגא, ויוקר יאמיר, הגפן תתן פריה והיין ביוקר, ומלכות תהפך למינות, ואין תוכחת, בית וועד יהיה לזנות, והגבלן ישום, ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, והכמות סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת, נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו מפני קטנים, בן מנוול אב, בת קמה באמה, כלה בחמותה, איבי איש אנשי ביתו, פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתבייש מאביו, ועל מה יש לנו להשען? על אבינו שבשמים.													◇ ■
לא שנו אלא של מלח וגפריית, אבל של הדס ושל וורד - מותר	רב:												◇ ■
אף של הדס ושל וורד - אסור של קנים ושל חילת - מותר	שמואל:												◇ ■
אף של קנים ושל חילת - אסור.	לוי:												◇ ■
אף של קנים ושל חילת - אסור.	וכן תני לוי במתניתיה:												■
ועל האירוס.													■
מאי אירוס?													^
טבלא דחד פומא.	רבי אלעזר:												◇ !
רבה בר רב הונא עבד ליה לבריה טנבורא, אתא אבוה תבריה, אמר ליה: מיהלף בטבלא דחד פומא, זיל עביד ליה אפומא דחצבא או אפומא דקפיזא.	[רבה בר רב הונא]												○
בפולמוס של טיטוס גזרו על עטרות כלות וכו'.													■
מאי עטרות כלות?													^
עיר של זהב.	רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:												◇ !
איזהו עטרות כלות? עיר של זהב, אבל עושה אותה כיפה של מילת.	תניא נמי הכי:												◇ ■
אף על חופת חתנים גזרו.	תנא:												◇ ■
מאי חופת חתנים?													^
זהורית המוזהבות.													◇ !
אלו הן חופת חתנים? זהורית המוזהבות, אבל עושה פפירית ותולה בה כל מה שירצה.	תניא נמי הכי:												■
ושלא ילמד את בנו יונית.													■
כשצרו מלכי בית חשמונאי זה על זה, היה הורקנוס מבחוץ ואריסטובולוס מבפנים. בכל יום ויום היו משלשלין דינרים בקופה ומעלין להן תמידים. היה שם זקן אחד שהיה מכיר בחכמת יונית, לעזו להם בחכמת יונית, אמר להן: כל זמן שעוסקים בעבודה אין נמסרין בידכם.	ת"ר:												◇ ■
למחר שלשלו להם דינרים בקופה והעלו להם חזר, כיון שהגיע לחצי חומה, נעץ צפרניו נודעזעה א"י ארבע מאות פרסה.													◇ ■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge & שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוטה-עגלה ערופה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
אותה שעה אמרו: ארור אדם שיגדל חזירים, וארור אדם שילמד לבנו חכמת יונית												■	◇	מט:
ועל אותה שנה שנינו: מעשה ובה עומר מגגות צריפים, ושתי הלחם מבקעת עין סוכר.												■	◇	מט:
איני?												?		מט:
בא"י לשון סורסי למה? אלא אי לשון הקודש אי לשון יונית	והאמר רבי:											■	◇	מט:
בבבל לשון ארמי למה? אלא או לשון הקודש או לשון פרסי	ואמר רב יוסף:											■	◇	מט:
לשון יונית לחוד, וחכמת יונית לחוד.												!	◇	מט:
וחכמת יונית מי אסירא?												?		מט:
מאי דכתיב: (איכה ג) עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי? אלף ילדים היו בבית אבא, חמש מאות למדו תורה וחמש מאות למדו חכמת יונית, ולא נשתייר מהן אלא אני כאן וכן אחי אבא בעסיא	והאמר רב יהודה אמר שמואל משום רשב"ג:											■	◇	מט:
שאני של בית ר"ג, דקרובין למלכות הו												!	◇	מט:
מספר קומי הרי זה מדרכי האמרי, אבטולוס בן ראובן התירו לספר קומי, שהוא קרוב למלכות של בית רבן גמליאל התירו להן חכמת יונית, מפני שקרובין למלכות.	דתניא:											■	!	מט:
בפולמוס האחרון גזרו שלא תצא כלה באפריון וכו'.												■	<	מט:
מ"ט?												^		מט:
משום צניעותא.												!	◇	מט:
משמת רבן יוחנן - בטלה החכמה.												■	◇	מט:
משמת רבי אליעזר - נגזו ס"ת.	ת"ר:											■	◇	מט:
משמת רבי יהושע - בטלה עצה ומחשבה.												■	◇	מט:
משמת ר"ע - בטלו זרועי תורה, ונסתתמו מעיינות החכמה.												■	◇	מט:
משמת רבי אלעזר בן עזריה - בטלו עטרות חכמה, (משלי יד) שעטרת חכמים עשרם.												■	◇	מט:
משמת רבי חנינא בן דוסא - בטלו אנשי מעשה.												■	◇	מט:
משמת אבא יוסי בן קטונתא - בטלו חסידים, ולמה נקרא שמו אבא יוסי בן קטונתא? שהיה מקטני חסידים.												■	◇	מט:
משמת בן עזאי - בטלו השקדנין.												■	◇	מט:
משמת בן זומא - בטלו הדרשנין.												■	◇	מט:
משמת רשב"ג - עלה גובאי ורבו צרות.												■	◇	מט:
משמת רבי - הוכפלו צרות.												■	◇	מט:
משמת רבי - בטלה ענה ויראת חטא.												■	◇	מט:
לא תיתני ענה, דאיכא אנא.	רב יוסף לתנא:											■	◇	מט:
לא תיתני יראת חטא, דאיכא אנא.	רב נחמן לתנא:											■	◇	מט:
הדרן עלך עגלה ערופה וסליקא לה מסכת סוטה													◇	